

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-215/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne przez przedsięwzięcia objęte zakresem stosowania dyrektywy 85/337/EWG — Legalizacja)

(2008/C 260/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Lawunmi i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, agent, J. Connolly SC i G. Simons BL)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 2, 4 i 5–10 dyrektywy 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40) — Brak przyjęcia przepisów zapewniających przeprowadzenie oceny skutków przedsięwzięć objętych zakresem stosowania dyrektywy

Sentencja

1) Nie przyjmując wszystkich przepisów niezbędnych do zapewnienia:

- że przedsięwzięcia objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w jej brzmieniu przed zmianą lub po zmianie przez dyrektywę Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., zanim zostaną w całości lub w części wykonane, zostaną poddane badaniu mającemu na celu ustalenie, czy istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny skutków wywieranych na środowisko, a następnie — jeżeli mogą

znacząco oddziaływać na środowisko z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji — poddane ocenie w odniesieniu do ich skutków zgodnie z art. 5–10 dyrektywy 85/337, oraz

- aby przed udzieleniem zezwoleń na budowę parku wiatrowego i związane z nią prace w Derrybrien, hrabstwo Galway, oraz przed wykonaniem robót została przeprowadzona zgodnie z art. 5–10 dyrektywy 85/337, w jej brzmieniu przed zmianą lub po zmianie przez dyrektywę 97/11, ocena skutków przedsięwzięcia wywieranych na środowisko, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 2, 4 i 5–10 tej dyrektywy.

2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Rzeczpospolita Polska) — Alicja Sosnowska przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejskowy w Wałbrzychu

(Sprawa C-25/07) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Dyrektywy 67/227/EWG i 77/388/EWG — Przepisy krajowe określające tryby zwrotu nadwyżki podatku VAT — Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności — Specjalne środki stanowiące odstępstwo)

(2008/C 260/04)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alicja Sosnowska

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu
Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Wykładnia art. 5 akapit trzeci WE, art. 2 dyrektywy Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. 71, s. 1301) oraz art. 18 ust. 4 i 27 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Uregulowanie krajowe w dziedzinie podatku od wartości dodanej przewidujące w zakresie terminu zwrotu nadwyżki mniej korzystny tryb postępowania dla podatników rozpoczynających wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu i zarejestrowanych jako podatnicy dokonujący dostaw wewnątrzspółnotowych — Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności

Sentencja

- 1) Artykuł 18 ust. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2005/92/WE z dnia 12 grudnia 2005 r., oraz zasada proporcjonalności sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to sporne w sprawie przed sądem krajowym, które — celem umożliwienia kontroli niezbędnych dla zapobiegania unikaniu opodatkowania i oszustwom podatkowym — wydłuża z 60 do 180 dni, licząc od dnia złożenia przez podatnika deklaracji na podatek od wartości dodanej, termin, którym dysponuje krajowy organ podatkowy celem dokonania zwrotu nadwyżki podatku od wartości dodanej danej kategorii podatników, chyba że złożą oni kaucję w kwocie 250 000 PLN.
- 2) Przepisy, takie jak te sporne w sprawie przed sądem krajowym, nie stanowią „specjalnych środków stanowiących odstępstwo” służących zapobieganiu niektórym rodzajom oszustw podatkowych lub unikaniu opodatkowania w rozumieniu art. 27 ust. 1 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2005/92.

(¹) Dz.U. C 69 z 24.3.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 sierpnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Montpellier) — Postępowanie karne przeciwko Ignacowi Pedrowi Santestebanowi Goicoechei

(Sprawa C-296/08 PPU) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Artykuły 31 i 32 — Europejski nakaz aresztowania oraz procedury wydawania między państwami członkowskimi — Możliwość stosowania przez państwo wykonania wniosku o ekstradycję konwencji przyjętej przed 1 stycznia 2004 r., lecz obowiązującej w tym państwie od daty późniejszej)

(2008/C 260/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Montpellier

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Montpellier (Francja) — Wykładnia art. 31 i 32 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1) — Uprawnienie państwa członkowskiego do posługiwania się w stosunkach z innym państwem członkowskim innymi procedurami niż te przewidziane w decyzji ramowej, a w szczególności procedurą przewidzianą w konwencji dublińskiej z dnia 27 września 1996 r. w sprawie ekstradycji między Państwami członkowskimi Unii Europejskiej — Wpływ nienotyfikowania przez państwo członkowskie wydania nakazu aresztowania istniejących porozumień i uzgodnień, które ma zamiar nadal stosować — Możliwość stosowania przez państwo wykonania nakazu aresztowania konwencji przyjętej przed dniem 1 stycznia 2004 r., która weszła w życie w tym państwie po tej dacie.

Sentencja

- 1) Artykuł 31 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że dotyczy on tylko sytuacji, do której ma zastosowanie system europejskiego nakazu aresztowania, co nie ma miejsca w przypadku, gdy wniosek o ekstradycję dotyczy czynów popełnionych przed datą wskazaną przez państwo członkowskie w oświadczeniu złożonym zgodnie z art. 32 tej decyzji ramowej.